

POGAJNA BÓH

ČASOPIS EVANGELSKICH SERBOŮ

6. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, junij 1984

Lětnik 34

Hrono za junij:

Wšelke dary su, ale jedyn duch je; a su wšelke služby, ale jedyn Knjez.

1. Kor. 12, 4.5

Bližimy so zaso jónu srjedziznje lěta. Naše hrono plaći za rjany měsac junij. Štó njemysli tu na zelene luki a pola, na žiwjenje a bruceńje w lěsu a po honach! Na spěwanje plačkow a wjesole honjenje dźeći. Kćejace žiwjenje zawožděwa mnohe nuzy a starosće.

Někotržykuli, kotryž hewak wjele wo nabožinu njerodži, spoznawa tola rjadowacu ruku našeho stworičela. Někotržykuli, kotryž ma wotewrjenej woči, njemóže so dodźiwać. Tola w tutym swěće dožiwimy stajnje husćišo a dokładnišo škody, kotřež nastanu přez zaprajenje čłowjekow. Myslmy jenož na mrěće lěsow a na zajědojčene rěki!

Bohatstwo stwórby njeskónči so před čłowjekom. Ale tu je hižo česo, so bohatstwow dohladać, darow, nad kotrymiž móžemy so bjezstarostnje wjeselić.

Myslmy na spěwanje, hraće, wumělske kmanosće a starosć lékarjow a wučerjow wo čłowjekow. Ale tute dary su přewoždžane wot zamóžnosćow čłowjekow, sej mjez sobu škodźeć, jedyn na druhého lózy być, so jedyn nad druhého pozběhować. Sćěwki toho su hlód w Africe a druhdže a wójny we wšelakich džělach swěta. To mući naše wjeselo nad žiwjenjom. Město Boha přistupuja k nam mocy, kotřež zasadžuja wot Boha date dary přećiwo Bohu a čłowjekam.

Naše hrono je prajene jako wotmołwa čłowjekam, kotřiž w swojej wěrje mnoho njezrozumichu a běchu so z prašenjemi na Pawoła wobročili. Njeh jeho słowa tež nam pomhaja, naše žiwjenje jako křesćenjo rozmyslować:

Zwuk hrona leži na: „... wšelake dary — wšelake služby. Jedna služba a jedyn Knjez!“

Kak zamóžeja čłowjekajo swoje dary znjewužiwać, to smy zawěsće zrozumili. Křesćanska wosada ma hać do džensnišeho dnja w Swjatym duchu wučerja, kotryž wobohaća nas z cyle wosebitymi darami. Z darami, bjez kotrychž njemóže křesćanska wosada žiwa być, jenož z tym wuměnjnjom, zo su to dary miłosće božeje (Gnadengaben). Žane rubjenstwo, žane wosobinske wobsydstwo, žana zaslužba, ale dary, požčonki bože. Wone su nam date, zo bychmy je dale dawali: Štož sće sćinili jednemu z tutech najnišich... abo „Dziće a wučće, křćice a nazwućuje!“ W tutym dawanjnu, wot toho Jedneho, za toho Jedneho, je wosada žiwa a jenož we tym ma wona swój zmysl.

Tutón boži duch njewuhrawa jedneho přećiwo druhemu. Bóh napřečo Jězusej, abo čłowjek přećiwo čłowkeje, ale wón chce, zo bychmy byli wosada.

Ale wosada njeje tam, hdžež wostanu na darach sedžo. Wosada je: z darami služić. Wukrmy to tola trošku wot při-

SERBSKÍ · CYRKWINSKÍ · DŽEŇ

„Čińće sebi zemju poddanu!“ (1. Móž. 1,28)

To je hesło za naš létušy

Serbski ewangelski cyrkwinski džen

30. junija a 1. julija w Poršicach.

Čłowjek je sebi zemju poddanu sćinił, w zaštych lětach z pomocu industrije bóle hać hdy předy. Tola wědomostny a techniski postup nima jenož dobre wusutki. Džen a bóle widžimy, kak čłowjek zemju zanjerodži a zapući. Što potajnik rěka Boži nadawk, sej zemju sćinić poddanu, za nas? Wo tym chcemy rozmyslować na našim cyrkwiskim dnju.

Sćěhowace zarjadowanja su předwidžane:

Sobotu, dnja 30. junija

14.00 hodž. Wobhladamy sej wobnowjenu cyrkej w Budyšinku.

15.00 hodž. Zetkamy so we wosadnej rumnosći na Poršiskej farje. Přednošujetaj K. Hładki z Přiwćic wo wusutkach industrijelneje produkcije w ratarstwjje na přirodu a J. Symank z Wojerec wo sćěwkach wudobywanja brunicy za čłowjekow a za wobswtět. W přestawce zhromadne kofejpiće.

Njedzelu, dnja 1. julija

10.00 hodž. Swjedženske kemše z Božim wotkazanjom. Prěduje farar Jan Lazar z Rakec.

12.00 hodž. Wobjed a připołdniša přestawka.

14.30 hodž. Hłowna zhromadźizna w Poršiskej cyrkwi. Spominamy na wuznamnych fararjow a tamnych wosadnych Poršiskeje a Budyšinskeje wosady, wosebje pak na serbskeho pčolarja Hadama Bohachwala Šeracha, tola tež na našeho wótčina Jana Arnošta Smolerja, kotrehož stote posmjertniny lěta wopominamy.

Kak sej do Poršic dojedžemy? Bus z Budyšina wotjědže sobotu w 13.00 hodž., njedzelu w 8.30 hodž. Wroćo do Budyšina jědže bus w 16.30 hodž. Tola zawěsće namakaće tež móžnosć, so do Poršic dowjezdě dać z awtom wot swojbných abo znatých. Tuž přijědžće wšitcy!

W mjenje předsydstwa
Jan Malink

rody. Hdyž zo to jedne zanjecha, na přikład lěs, potom čehnje to bórže to druge za sobu, zwěrjata, ptački, ryby, a móžeš sej wuličić, hdyž je čłowjek na rjedže. Kožda služba pak je pomoc k žiwjenju.

Knjez, kotryž služby nadawa a naddawki, je knjez stwórby a zdobom wótc Jězusa Chrystusa. Služba je bjez zmysla, hdyž so spokojam jenož z džiwanjom nad stwórby. Ale wona ma zmysl, hdyž stanu so džěl tuteje stwórby a hdyž zasadžuju tam kmanosće a dary, hdžež mje Jeho duch čeri. Naposledku sym

Jemu wotmołwu dožny, što sym ze swojimi darami činił.

Žadyn strach, tež hdyž mje snadž něchtó zacpěwa, dokelž je moja služba niska abo přeprimitiwna. Bóh žohnuje tola službu čłowjekam. Bóh žohnuje toho, kiž služi čłowkeje, kiž čerpi nuzu, a to su zwjetša cí najniši. Snadž je naše hrono posylnjenje za tajkich, kiž mjenja, zo je jich služba podarmo. Tola! Přez toho jedneho ducha a přez toho jedneho Knjeza widžimy wšo hinak hać hewak!

Diakon Běrka, Engelsdorf

Nowa hudźba w Michalskej cyrkwi

Karlheinz Stockhausen (nar. 1928) sluša k sobu najwuznamnišim mjez tu-chwilu žiwymi komponistami. Započatki jeho kompozitorskeho tworjenja nawjazuju hłownje na tworićelske tradicije tak mjenowaneje „Noweje Wien-skeje šule“ (Schoenberg, Webern, Berg). Wosebite zaslužby ma Stockhausen na polu serielneje a elektroniskeje hudźby. Mišter je džensa žiwy we wsy Kürten pola Kolna (ZRN).

Před krótkim, wutoru dnja 3. apryla, skićeše so zajimowanym Budyšanam přeni króć składnosć, so „live“ z tworjenjom tutoho wuznamneho komponista zeznać, a to w našej staroslawnej serbskej Michalskej cyrkwi: Hudźbnicy „Weimarskeho ansambla za intuitiwnu hudźbu“ (viola da gamba, violoncello, tastowe nástroje a synthesiser) pod nawodom młodeho kantora a hudźbneho wědomostnika Michaela von Hintzensterna zahrachu tři džěle z cyklusa FÜR KOMMENDE ZEITEN (17 tekstow za intuitiwnu hudźbu, 1968/70): WACH – INNERHALB – ZUGVOGEL za ansambl, tři „melodije“ z tworby TIERKREIS (1975/76) we wersiji za violu da gamba solo: AQUARIUS – PISCES – SCORPIO a skónčnje kompoziciju IN FREUNDSCHAFT (1977), wersija za violoncello-solo.

Gerat Lazar

Stawizny serbskich cyrkwinskih dnjow

Dwanaty cyrkwinski džěń wotmě so 7./8. junija 1958 w Slepom. Won měješe hesło: „Woni pak wobstajnje wostachu...“

Sobotu popołdnu wšak ličba našich lajkow njebě tak wulka, kaž běchmy to hewak zwučeni. Někotrehožkuli bě daleki puć abo snano tež rjane wjedro wotdžeržalo. Zajimawy přednošk nam dr. Rudolf Jenč, přjedawši kantor w Budestecach, džeržeše wo wšelakim wuwicu woběju Lužicow. Wječor zeńdže so mała črjódka w cyrkwi, zo bychy w rjanych swětłowobrazach, fotografowaných a pokazanych wot fararja Wirtha-Njeswačidskeho, widźeli wšelake serbske cyrkwy.

Njedźelu rano přijězdźowachu omnibusy z hornich wosadow. Boži dom bě kopaty poľny. Swjědzenski předar bě přjedawši wosadny farar Rejsler-Budestečanski, kotrehož běchu za čas fašizma ze Slepoho wuhnali. Wšitcy na jeho předowanje nutrnje poslušachu, wosebje pak Slepjenjo, přetož předar so na to wustaji, tak rěčeć, zo jeho tući runje tak derje rozumjachu kaž Horni Serbja. Hewak wobsteji mjenujcy tam přeco nuza, zo Slepjanscy skorža: „My wašu rěč njerozumimy.“

Na piščelach hraješe naša luba a po dalokim swěće znata serbska wuměłca Lubina Rawpowa-Holanec.

Jako zastupnik cyrkwinskeho nawjednistwa nas strowješe biskop Hornig-Zhorjelski. Rjenje bě nam prajil: „Waša serbska rěč je swječena z tym, zo maće w njej Bože słowo a připowědženje Božeje lubosće.“

Po kemšach, kotrež běchu nimale dvě hodzinje – ale nikomu předolhe – traše, zetkachmy so najprjedy powobjedowawši na farskej zahrodze, hdžež nětko naše rjane serbske narodne a ludowy spěwy zaklinčachu. To běše tehdom přeni pospyt a so nam tak lubješe, zo

Z tutym wubranym programom reprezentowaše so potajkim nowše tworjenje zapadoněmskeho komponista na dosć jadriwe wašnje: W tworjenju Stockhausena nadeńdžemy kompozicije, kiž su hać do poslednjeje noty konstruktivnje determinowane a napisane (na př. TIERKREIS, IN FREUND-SCHAFT), ale tež tworby, kotrež maja jenož werbalne předpisy (na př. FÜR KOMMENDE ZEITEN) a so wot interpretow takrjec po improvizatorskim (intuitivnym!) wašnju realizować maja. Wobě kategoriji bještej w tutym koncerće zastupjenej.

Připóznać ma so na tutym městnje wulki wosobinski angažement hudźbnikow, štož so derje wosebje w interpretaciji solowych čisłow wotblyšćowaše. Zo so w realizaciji třoch džělow z cyklusa FÜR KOMMENDE ZEITEN něštožkuli cyle tak derje njeradzi, kaž bě předwidžane, drje zaleži mjenje na „intuiciji“ interpretow, hać na njedosaahacych techniskich wuměnjach, kotrež so jim skičachu (hubjene a pře-slabe wotrěrečki abo njehłosowane křidlo na příklad).

Wšitko we wšitkim pak chcemy wuzběhnyć historiski wuznam tutoho zarjadowanja, mjenujcy premjera hudźby Stockhausena w Budyšinje a tež fakt, zo bě koncert nimoměry derje wopytany (cyrkej běše nimale hać na poslednje městno wobsadžena).

Juro Měťšk (1984)

Farar Paler-Huščanski a Šolta-Wujězdžanski, diakon Běrka z Rakec a so-tra Hemplowa z Budyšina dale rozpominachu w krótkich přednoškach temu: „Wostańće wobstajni!“

Mjez přednoškami wokřewichu wosadne spěwy fararja Alberta z Malešec a wuběrny hrače knjenje Rawpoweje na piščelach. –

Třinaty cyrkwinski džěń bě 27. 28. junija lěta 1959 w Budestecach.

Tón raz běše nam wosebity raz a wuznam hospodliweje wosady hesło dał: „Bože słowo wostanje do wěčnosće.“ Přetož wot lěta 1662 hać do lěta 1706 – potajkim 44 lět doľho – běše tón tam w Budestecach z fararjom był, kiž je na wosebite wašnje k tomu přinošował, zo móže Bože słowo tež pola nas wostać w našej lubej, drohej maćeršćinje – a to běše, kaž wšitcy wěmy, Michał Fren-cel. Jemu a skutkej jeho žiwjenja, přeložowanju Noweho zakonja do serbsćiny běše naše wopominanje na tamnym cyrkwiskim dnju na wosebite wašnje wěnowane.

Hłowny přednošk wo nim džeržeše sobotu popołdnu na zhrmadiznje sobudželaćerjow farar Lazar-Bukečanski. Naš tehdom nowy Serbski superintendent Wirth-Njeswačanski zaběraše so potom z aktualnymi prašenjemi přítomonsće a rozwi w dalšim přednošku zajimawe mysle pod temu: „Bože słowo a čłowjeske słowa.“

Tutu sobotu popołdnu běchmy pilnje džěłali, wječor pak njechachmy so dale napinać, ale zwjeselachmy so na swětłowobrazach ze serbskeho wosadneho žiwjenja. Přednošk nam pokazowaše wšelake rjane wobrazy z Hodžijskeje, Bukečanskeje a Nosačičanskeje wosady. –

Husto smy wo tym rěčeli, zo najrjeńša pycha našich ewangelskich cyrkwjow je napohlad mnohich swěrynych nutrych kemšerjow. W Budestecach mějachmy tehdom njedźelu popołdnu tutón rjany napohlad. Skoro wosom stow (800!) su woni tehdom ličili, re-kordnu ličbu, kotruž njejsmy ženje wjace docpěli.

Wosadny farar Rejsler předowaše mócnje na zakladze 1. Pětr. 1,24 a 25: „Bože słowo wostanje do wěčnosće.“ To bě žro a jadro jeho připowědanja. Po předowanju přečita předsyda postrowy čěskich bratrow. Tež Serbski superin-

Cyrkej w Slepom

tendent wosadu ze słowami napomina-
nja k prawej swérnosći postrowi.

Na pišćelach služeše nam zaso knjeni
Lubina Rawpowa-Holanec, a farar Al-
bert z Malešec nas zwjeseli ze solo-spě-
wom. Džakowni běchmy runje tak poz-
zawnowemu kaž cyrkwinskemu chórej,
kotraž stej sobu skutkowaľoj. Woni
spěwachu po serbsku, štož chcychmy
wosebje připóznawać.

A po kemšach so dopjelni bibliske
słowo: „Woni jědžachu wšitycy a buchu
nasyćeni“, hačrunjež běchmy jich tak
wjele. Blida běchu kryte w hosćencach.

Po wobjedže spēwachmy we wosad-
nym domje.

K hłownej a skónčnej zhromadźiznje
njemóžachmy na zwućene wašnje do
Božeho domu, dokelž běše tón wobsa-
dženy z krćešskej Božej službu a ze zło-
tym wěrowanjom. Hačrunjež maja tam

we wosadnym domje wulku žurlu, nje-
móžeše tuta hobersku ličbu wopytowa-
rjow přijimać. Tak běchmy nuzowani
hić do Božeje stwórbje na zelenu łuku
wonka za domom. A Bóh luby knjez
běše tak hnadny, zo nam runje za tute
poľdra hodžiny rjane wjedro pošla.

Diakon Běrka z Rakec rěčeše tam wo
temje: „Bože słowo po wšem swěće“ a
potom knjeni fararjowa Rejslerowa wo
„Bože słowo w našej domiznje“ a skónč-
nje knjeni Hempelowa z Budyšina wo
„Bože słowo a naše džěci“.

Wosadny farar přińdže tež hišće na
kóncu a powědaše nam wšelake z wo-
sadneho žiwjenja. Wótřerěčak nam
pomhaše, wšo prawje a derje wonka
pod hoľym njebjom rozumić.

Nutřka we wosadnym domje bě
mała wustajeńca wo Frencelu a jeho
skutkowanju. —

Naše nowiny a časopisy před 100 lěta

Z Budyšina

Tudomna chłostanska komora sudžeše
18. meje t. l. dweju burow R. z Łahowa
a dweju rěznikow M. a G. w Budyšinje,
prěnsēju tohodla, dokelž běštaj swinjo,
na čerwjenu slaknjene, předaľoj, a po-
slednjeju tohodla, dokelž běštaj je ku-
piľoj a na svojich wotebérarjow rozpre-
daľoj. Jedyn z teju burow dósta 8 nje-
džel jastwa, druhi pak dvě njedželi,
a rěznikaj buštaj za njewinowateju wu-
prajenaj.

Serbske Nowiny, junij 1884

Z Njeswaćidła

Zańdženu njedželu so tu w Wróblec
swójbje krćizna swjećachu. Wótćinscy
zmysleni kmóřa při tym na mysličku
přińdžechu, za maćičny dom w Budy-
šinje pjenjezy skłaďować. A hlej, tale
mysl na plódnu rolu padnje, přetož sy-
dom hriwnow bu za serbski maćičny
dom nawdatych.

Kak bórzy by so tutón dom twarić
móhľ, hdy by so na wšěch serbskich
kwasach, krćiznach a druhich skłaďno-
sćach z podobnej woporniwošću za njón
hromadźiľo.

Serbske Nowiny, junij 1884

Z Budyšina

Krótko do jeho smjerće je so njebo-
ćičkemu knjezej Smolerjej hišće wulke
wjesele přihotowaľo. Wón wot swójeho
syna Jana, kotryž w Nižnim Nowgoro-
dže w Ruskej tamniši zemjanski gym-
nazij wopytowaše, zwjeselacu powěsć
dósta, zo je gymnazialne abiturientne
pruwowanje na jara chwalobne wašnje
wobstaľ. Jeho syn je we wšěch rjadach
ertnje a pisomnje přěnju censuru dó-
staľ a z tym wšě wuměńjenja dopjelniľ,
z kotrymž so zľota medailla spožči.
Jemu je so tež 7. junija za pěkne zadžer-
ženje, wutrajnu pilnosć, chwalobne pró-
cowanje a wurjadne dobre pokračowa-
nje w wědomosći wot wučerskeje kon-
ferency zľota medailla připóznala a pře-
podaľa. Mjeno „Jan Smoler“ so do mar-
mora wubije a marmorowa tafla so k
scěnje aktowego sala přimurjuje. Měji-
čelej zľoteje medaille so za wšón čas
jeho uniwersitnych studijow lětnje 300
rublow wot zemjanstwa Nižninowgorod-
skeje gubernije wuplaći. Młody Jan
Smoler budže w Moskwje filologiju
studować.

Serbske Nowiny, junij 1884

Mudry muž

Mudreho muža, kotryž wupružowaše
njesměrny měř, woprašja so druhi, krju-
dowany, čłowjek: „Kak to činiš, zo sy
stajnje tak měrny?“

„Cyle jednorje“, wotmoľwi Mudry,
„hdyž spju, da spju,
hdyž stawam, stawam,
hdyž du, da du
hdyž jěm, da jěm
hdyž džělam, da džělam,
hdyž připosľucham, potom
připosľucham,
hdyž rěću, potom rěću!“
„Kak — to njerozumju! To ja toľa tež
činju! A toľa sym tak nerwozny.“
„Ně, ty činiš to hinak:
Hdyž ty spiš, da hižo stawaš,
hdyž stawaš, da hižo džěš,
hdyž džěš, jěš ty hižo,
hdyž ty jěš, džělaš ty hižo,
hdyž ty slyšiš, rěčiš ty hižo.“

Do wosady w Budestecach sluša Zahor, ródna wjes Korle Awgusta Kocora. Widžimy
jeho ródny dom a pomnik. 19. meje bě jeho 80. posmjertny džěń!

Jan Góľč — sobuzaľožer našeho časopisa

Jako tuto pisam, so runje 120. narod-
niny tutoho muža, kotryž je w lěće 1891
naš časopis „Pomhaj Bóh“ zhromadnje
z Krjebjanskim fararjom dr. Sellu zaľo-
žil — za sydom lět móžemy potajkim
da-li Bóh woswjećić stoćiny!

Jan Góľč je so dnja 4. meje ľeta 1864
w Rakecach narodźil. Jeho nan běše
tamniši farar a serbski prócowar Julius
Hermann Góľč. Wnuk Jana Góľča je
hižo wjele lět jako teologa zamoľwity za
cyrkwinske wusylanja w Statnym roz-
hłosu našeje republiki. Góľčojo su po-
tajkim hotowa dynastija serbskich teo-
logow, fararjow a prócowarjow.

Jan Góľč wopytowaše Budyski gym-
nazij a studowaše potom teologiju w
Lipsku. Tam běše sobustaw a potom
samo předsyda, starši studentskeho to-
warstwa „Sorabija“.

W lěće 1890 zapokazachu jeho za far-
rarja w Budyšinku. Na to dyrbymy spo-
minać, hdyž zhromadźimy so w tutym
měsacu k cyrkwinskemu dnjej w Por-
šicach, ke kotrymž Budyšink džěnsa
cyrkwinsce sluša. Jako Budyšiniski far-
rar potajkim zaľoži hižo w druhim lěće
swójeho praktiskeho skutkowanja naš
časopis. To bě nabožny, ale tež narodny
skutk.

Dwanaće lět bě farar w Budyšinku

a potom wot ľeta 1902 nasľědnik swo-
jeho nana w Rakecach. Tež jako Rake-
čanski farar redigowaše po smjerći
dr. Selle hać do swójeje smjerće „Pom-
haj Bóh“. Bohužel je młody w lěće 1916
zemřěľ.

Nimo swójeho dušepastyrškeho džěľa
we wosadze a redaktorstwa našeho
časopisa, štož sej tež mnoho džěľa žada,
bě farar Jan Góľč pak tež hišće pilny
kulturny prócowar a spisowaćel.

Jako kulturny prócowar bě předsyda
Serbskeho ewangelskeho knihownistwo-
weho towarstwa a slědžeše za stawi-
znami kultury w Serbach. Tak napisa
pojednanja wo stawiznach Serbskeho
gymnazialneho towarstwa w Budyšinje,
wo „Sorabiji“ w Lipsku a wo stawiz-
nach Rakečanskeje wosady. Wón zabě-
raše pak so tež z wašnjemi hornjoľuži-
skich Serbow wokoľo ľeta 1800.

Jubilej je ľětsa tež, zo spisa wón za
schadźowanku ľeta 1884 almanach.

Jako spisowaćel pokaza so z mjeno-
wanymi spisami, ale wosebje z knihu
„Slubjeny raj“.

Česćmy sej našich wóťcow a wobcho-
wajmy jich wopomnjeće!

Cyril Pjech

Porjedženka: Wujězdžanski farar w
lěće 1956 rěkaše Richard a nic Mi-
chaľ Šoľta. 1953 w Hodžiju sedžeše při
pišćelach knježna Sonja Mjeltkec z
Barta!

Lube džěci!

Džensa nětko zhoniće něšto wo Poršicach a wokolinje. Něhdy ryzy serbska wjes Poršicy leži někak wuchodnje Budyšina. Hdyž ze směra Budyšin do Poršic přińdžeće, tak najprjedy nowe chěže měščanskeho džěla wokrjesneho města „Strowotna studnja“, potom snadź spjaty jězor na sewjernej kromje města a skónčnje krótko do Poršic Krakečanske hory widźiće. Tam bě w léće 1813 bitwa. W samsnym léće wotpali so tež Poršičanska cyrkej, kotraž pak bu hižo w léće 1818 zaso natwarjena. Zwonkownje drje njeje so z tutoho časa sem wjace wulce přeměnila. Wězo, wěža cyrkwyje njeje tak wysoka kaž mnohe wěže druhich lužiskich cyrkwyjow. Hdyž wšak Poršicy před Wami leža, tak ju njeprawidźiće.

Tak je to tež z božim domom w Budyšinku, kotryž pochadza drje ze 17. lětstotka. Tuta cyrkej je tohodla starša hač Poršičanska. Nutřkowne cyrkwyje je rjane a zajmawe.

Njeje daloko z Poršic do Budyšinka. Wobhladajće sej na kóždy pad tutón boží dom. 25 lět – a to z léta 1748 hač do léta 1773 – je tam Hadam Bohuchwal Šerach z fararjom był. Wo tutym wučeny serbskim fararju budže so jónu w přichodže w tutym časopisu powědać.

POWĚŚĆE

Budyšin: Dnja 28. februara zakitowaše Christiana Piniekowa, rodž. Malinjec, na Karla Marxowej uniwersiće w Lipsku swoju disertaciju A pod předsydstwom prof. dr. Sewca. Wona bě swoju disertaciju wo „Wobraz čłowjeka w powědacych spisach Marje Kubašec“ w serbskej rěči spisała.

Biografiske powědančka katolskeje serbskeje spisowačelki su nimo serbskeho nakładnistwa tež w nakładnistwje CDU, Union, wušli.

We wobłuku zjawneho zakitowanja hódnoćeše dr. Günter Wirth, kotryž je tež serbsce wušle džěło wo Mari Kubašec spisał, wuznam Marje Kubašec za literarnu towaršnosť NDR a jeje wuznam jako sobustaw redakciskeho kolegiuma katolskeho časopisa „begegnung“.

Přejemy młodej doktorce wjele mocy do džěla za naš lud!

Bukecy: Sobotu, 7. apryla smy swěrnú Serbowku, našu slepu sotru Hanu Lubjeńscynu, rodž. Wünschec, pohrjebali a jej poslednju službu w serbskej a němškej rěči wosrjedź wulkeje žarowanskeje wosady wopokazali. Wona bě wudowa po léta 1970 zemrětym blidarskim mištrje Pawole Lubjeńskim w Bukecach. Wón bě daloko znaty jako serbski přerobny w dowojnskim a powojnskim časow, kiž so ženje njeboješe, so za Serbstwo zasadžowac a wopory přinjesć. Ze swojej mandželskej je tež swěru wšitke cyrkwinke a kublanske dny wopytował a tež jónu na jednym z nich sam jako rěčnik sobu skutkował, kaž smy njedawno w stawiznach cyrkwinških dnjow rozprawjeli.

Njeboha je swoje čerpenje sčerpliwje znjesła. Mnozy su ju, wosebje Serbja, w dnjach chorosće a slabosće wopytowali.

Poršicy. Napohlad z juhowuchoda

Nětč je wona wumóžena a smě wěčne swětło widžeć!

Ochranow: W rumnosćach Ochranowskeje Bratrowskeje jednoty schadźowaše so 9. do 13. apryla Džělowy wuběrk Křescanskeje měroweje konferency. Wón je najwyši gremij CFK mjez hłownymaj zhromadźiznami, tak mjenowanymi Wšokřescanskimi měrowymi zhromadźiznami.

Tema schadźowanja běše „Přiwótfene hroženje z wójnu – zesylnjene džěło za měř“. Džěše wo analizu mjezynarodneje situacije a přihotowanje přichodnych akcijow CFK.

Jedyn z najwažnišich dypkow programa schadźowanja běše tež planowanje wotběha VI. wšokřescanskeje měroweje zhromadźizny, kotraž wotměje so 2.–9. julija 1985 w Praze.

Drježdźany: Kaž kóžde léto je naš krajny biskop dr. Jan Hempel tež léta posłał svojim fararjam jutrowny list. W nim praji wón mjez druhim, zo ma wón zacišć, zo mysla sej někotři ludžo, zo so problemy, kotřež maja woni ze svojim žiwjenjom, zhubja, hdyž překroča woni mjezu. Wón praji potom jasnje, zo ma won za trěbne, zo wostanu křescenjo w NDR. Wón pokazuje na to, zo je 80% wšěch čłowjekow tak chudych, zo njemóžeja swoj kraj wopušćić. My w NDR slišamy k bohatym!

Wiesbaden: Hnujacu žarowansku božu službu za zemrěteho pastora a wojowarja wo měř Martin Niemöllera dožiwi dnja 25. měrca wjac hač tysac ludźi w Luther-cyrkwi, hdžež bě wón duchownje stajnje doma.

Wosobiny cyrkwyje a zapadoněmskeho stata hódnoćachu jeho wysoko. Z NDR bě oficialna delegacija přitomna, nawjedowana wot prezidenta Měroweje rady NDR, prof. Drefahla, a cyrkwinška delegacija.

Biskop dr. Demke-Magdeburgski praji w swojej narěči mjez druhim: „Smy wot njeho nawuknyli, zo njehodźitej so křescanska zamołwitosć za měř a antikomunizm zwjazac.“ – Hač drje je wón při tym za wšitkich křescanow w našich cyrkwyjach rěčať? Po ena

Zhorjela: Při schadźowanju krajneje synody w Zhorjelcu je sakski superintendent D. Mendt ze Žitawy měł přednošk na temu: „Wěra, žiwjenski stil a wuhojene počahy“. Wón je při tym na

to pokazal, zo naša daloko tež pola křescanow rozšěrjena požadosć, stajnje wjace materielných kubłow wokolo so nahromadzić chcyć, škodži chudym w „III. swěće“, zo wona wohrožuje naš wobsweť a skónčnje tež nas zbožownych njećini.

Wón wuzběhny, zo njeměri so křescanske wumóženje na derjeměće, jednotliwego, ale zo ma wumóženje za cil nowy swět Boží, nowe zhromadźenstwo čłowjekow. Po ena

Berlin: Schodźenkowy plan, kotryž měješe wjesć k intensiwnišemu a bóle zawjazowacemu zhromadźenstwu wšěch ewangelskich cyrkwyjow w NDR w „Zjednočenej ewangelskej cyrkwi“, je doskónčnje zwrěćil. Zaso je, kaž hižo w léće 1981, Berlinsko-braniborska synoda přećiwu tomu hłosowała. Zdobom pak su so wot cyrkwinškeho wjednistwa tuteje cyrkwyje a wot wjednistwa EKU wuprajili zwólniwość a namjety, po druhich hač dotal předwizanych pučach tutu zhromadnosť dopřeć.

Kaž smy dotal wo tutym wažnym přerobowanju rozprawjeli, chcemy to tež w přichodže činić.

SERBSKE BOŽE SLUŽBY

Junij 1984

3. 6. – njeźela Exaudi
Budestecy: 14.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Albert)
Huska: 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (G. Lazar)

10. 6. – Swjatki
Hodźij: 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (G. Lazar)

11. 6. – Swjatkowna pónězela
Budyšin-Michałska: 9.00 hodź. kemše (Albert)
Bukecy: 10.00 hodź. kemše (G. Lazar)

17. 6. – Džen Swjateje trojicy
Klukš: 8.30 hodź. kemše (Feustel)
Polpica: 10.00 hodź. kemše (Feustel)

1. 7. – 2. njeźela po Swjatej trojicy
Poršicy: 10.00 hodź. Serbski cyrkwinški džen!

Pomhaj Boh, časopis ewangelskich Serbow. Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. – Ludowe nakładnistwo Domowiny Budyšin, Sukelnska 27. Redaktor: Farar Cyril Pjeh, 8400 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 72 83. Ekspedycja: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch), Kirchweg 3. – Lic. č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerejskeje rady NDR. – Čiše: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-724). – Wuchadza jonkróć za měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Sp. Bautzen 4962-30-110! – Index-Nummer 32921